

832 Ještě než vzpjal se první chrám

transpozice -7

1. Ješ - tě než vzpjal se prv - ní chrám , nad vr - chy té - to
ze - mě, , ješ - tě než po - koj ve - šel k nám ,
a zvon se o - zval tem - ně, , ty prv - ní za - slec - hlas
ho - rou - cí Kris - tův hlas , z úst kně - ze Me - to - dě - je.

2. Rozkvetlas náhle z pohanství
v převzácnou prvosenku
pravého jara křesťanství,
když ještě všude venku
úpěla bédná zem v čekání dychtivém
na kroky apoštolů.

3. Jak svítíš slavně zářící
na kraji temných bájí,
pěstounko, vnuku kněžici
a všem, kdo uznávají
v něm pána statků svých, v úzkostech časů zlých
veliká pomocnice.

4. Ty matko kněží vznešená,
ty víry šířitelko,
co trpí kde, lék v tobě má,
nešťastných těšitelko,
soucitné srdce Čech, jež hledáš v bědných všech
tvář zmučeného Krista.
5. Dobroto dávná, štípená
na jabloň vzácných plodů,
větvemi svými skloněná
nad úděl svého rodu,
ochraň nás, ať tvůj kraj rozkvétá v zemský ráj,
v spanilost Václavovu.
6. V mírnosti své vždy nad jiné
nejstatečnější žena,
bez kapky krve jediné
oběti zadušená,
by zhynul s tebou hlas, jež všude šířilas
pro spásu lidu svého.
7. S námi buď, svatá Ludmilo,
přímluvo naše jistá,
všech srdcí věrných posilo,
zvěstovatelko Krista!
Tvůj život i tvůj skon kéž znějí nám jak zvon
chval Božích každodenně.

2. Roz-kvetlas ná - hle z po-han-ství, v převzácnou pr - vo - sen - ku

pra - vé-ho ja - ra křes-ťan-ství, když ješ-tě všu - de ven - ku

ú - pě-la běd-ná zem v če-ká-ní dy-chtivém na kroky a - po - što - lů.

3. Jak sví - tíš slav - ně zá - ří - cí , na kra - ji tem - ných

bá - jí, , pěstoun - ko, vnu - ku kně - ži - ci ,

a všem, kdo u - zná - va - jí , v něm pá - na sta - tků svých,

v ú - zkostech ča - sů zlých , ve - li - ká po - moc - ni - ce.

4. Ty mat-ko kně - ží vzne - še - ná, , ty ví - ry ši - ři -

tel - ko, , co tr - pí kde, lék v to - bě má,

neš - ťastných tě - ši - tel - ko, , sou - cit-né srd - ce Čech,

jež hledáš v běd-ných všech , tvář zmu-če-né - ho Kris - ta.

5. Dob - ro - to dáv - ná, ští - pe - ná, na jab - loň vzác - ných

plo - dů, vět - ve - mi svý - mi sklo - ně - ná,

nad ú - děl své - ho ro - du, o - chraň nás, ať tvůj kraj

roz - kvé - tá v zem - ský ráj, v spa - ni - lost Vá - cla - vo - vu.

6. V mírnos-ti své vždy nad ji - né nej - statečnej - ší že - na,

bez kapky kr - ve je - di - né , o - bě-ti za - du - še - ná,

by zhynul s tebou hlas, jež všude ší - ři - las pro spásu li - du své - ho.

7. S ná - mi buď, sva - tá Lud - mi - lo, , pří - mlu - vo na - še

jis - tá, , všech srd - cí věr - ných po - si - lo, ,

zvě - sto - va - tel - ko Kris - ta! , Tvůj ži - vot i tvůj skon

kéž zně - jí nám jak zvon , chval Bo - žích kaž - do - den - ně.